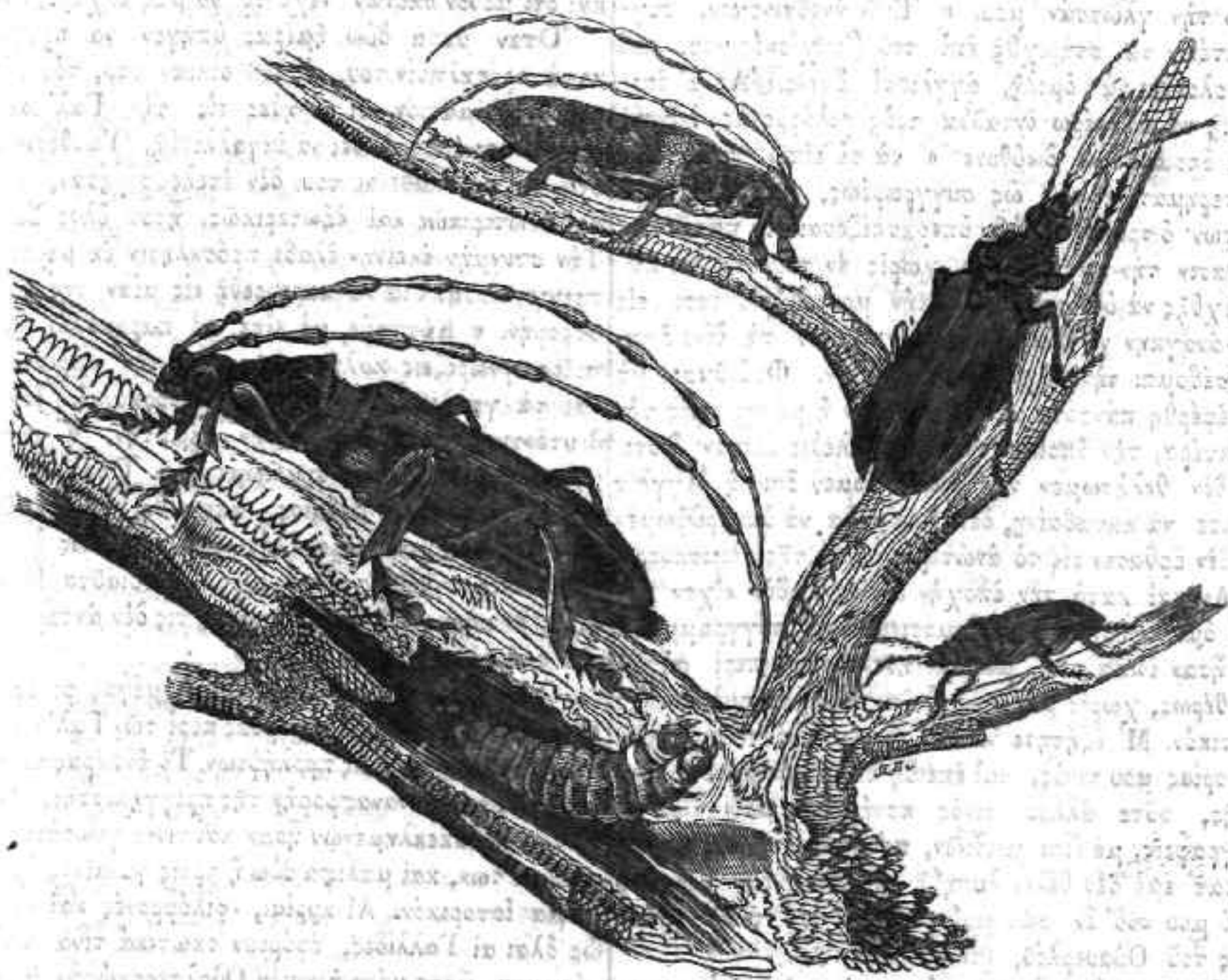

ΤΑ ΜΑΚΡΟΚΕΡΑ ΕΝΤΟΜΑ.

Οι σκώληκες τῶν μακροκέρων ζῶσι καὶ τρέφονται ἐπάνω ἢ ἐντὸς τῶν δένδρων καὶ τῶν φυτῶν, οἱ μὲν κατατρῶγοντες τὸν φλοιόν, οἱ δὲ εἰσδύοντες ὑπ' αὐτόν, οἱ δὲ προχωροῦντες βαθύτερον μέχρι τῆς ἐντερικῆς· ἄλλοι σκάπτουσι τοὺς κλῶνας, ἄλλοι τρυπῶσι τὰ στελέχη, καὶ ἄλλοι μεταβάλλουσιν εἰς κόνιν τὰς ρίζας αὐτὰς τῶν δένδρων. Βαδίζοντες εἰς τὰ πρόσω, ἀνοίγουνι στοῖς ἴσας μὲ τὸν ὄγκον τοῦ σώματος αὐτῶν. Καὶ μ' ὅλον ὅτι ἐργάζονται ἐν τῷ σκότει, ἔχουσι τοσαύτην ἐπιδεξιότητα, ὥστε δὲν διαβρηνύουσι ποῦποτε τὸ ἐπ' αὐτῶν κάλυμμα ἑαυτοῦν· τι αἰσθητὸν ποδηγετεῖ αὐτοὺς τόσο ἀσφαλῶς, ὥστε

δὲν παρεκτρέπονται πώποτε. Πολλάκις λεπτύνουσιν ὡς φύλλον χαρτίου τὸν φλοιόν, τὸν προφυλάττοντα αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ φῶς, καὶ ὁμοῦ δὲν σχίζουσιν αὐτόν. Μὴ θέλοντες νὰ φανερωθῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, δὲν ρίπτουσιν ἐκτὸς τοῦ δένδρου τὰ βνίσματα ἢ τὰ περιττώματα τῆς τροφῆς αὐτῶν, ἀλλ' ἐντὸς τῶν σωλήνων οὔτινες μένουσιν ὀπισθεν αὐτῶν. Ἐνίοτε ζῶσι μεμονωμένοι ἐντὸς τῶν κορμῶν, συνήθως δὲ συγκατοικοῦσιν εἰς τὸ αὐτὸ δένδρον, ἐντὸς θωματίων ἰδιοιτέρων μὲν ἀλλὰ γειτονικῶν. Κατ' ἀρχάς, τὰ ἀκάματα ταῦτα ἔντομα, ἀποφεύγουσι μὲ ἀξιοθαύμαστον προσογὴν τὸ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ μέρη ὅπου ἐργάζονται οἱ γείτονες αὐτῶν· ἀλλ' ἅμα ἐκλείψῃ ἡ ὕλη ἣτις ἐχορσίμευεν εἰς αὐτὰ ὡς τροφή, εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν ξένην χώραν· ἐντεῦθεν

μυρία καὶ αἱματηραὶ συμπλοκαί, καὶ θάνατος ἀναπόρευτος· ὅταν δὲ μείνῃ τόσοσ ἀριθμὸς ὅσον ἀρκεῖ νὰ θρέψῃ τὸ λείψανον τοῦ κορμοῦ, ἡ ἀλληλοσφαγία πύκει, καὶ οἱ γείτονες ἀναλαμβάνουσι τὰς πρώτας φιλικὰς καὶ ἐγκαρδίας σχέσεις. Οὕτως ἡ φύσις, πιστὸς φύλαξ τῶν συντηρητικῶν αὐτῆς ἀρχῶν, συγκατανεύει μὲν νὰ θυσιασθῶσι τὰ εὐτελῆ ὄργανα ἅτινα μετεχειρίσθη διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τοὺς σκοποὺς αὐτῆς, δὲν ἐπιτρέπει ὁμοῦ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ εἴδους τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἡ ἰδία ἐπλασεν.

Τὰ ἔντομα ταῦτα, πρὶν γείνωσι νύμφαι, ἀλλάσσει πολλάκις τὸ δέσμα. Ζῶσι δὲ ἀφ' ἑνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν ὑπὸ τὴν πρώτην μορφήν. Ἐνίοτε ἰδιαίτεραί τινες περιστάσεις, βραδύνουσαι τὴν ἀνάπτυξιν

αὐτῶν, παρατείνουσι τὸν χρόνον τῆς μεταμορφώσεως καὶ ἐπὶ ἑν ἔτος περιπλέον. Τὴν παράτασιν ταύτην δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς αἱ ἴδιοι νὰ κατορθώσωμεν τεχνητῶς πως, μακρύνοντες αὐτὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων φωλεῶν δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς μεταμορφώσεως· τότε ὁμοῦ τὸ σῶμα αὐτῶν ἀλλοιοῦται καὶ γίνεται ἐπγνότερον.

Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἐξήγησε μέχρι τῆς σήμερον τὰ αἷτια τῆς ἀναβολῆς ταύτης· διὰ τί ἐνῶ ἡ ἀναπτυξὶς τῶν ἐντόμων τούτων εἶναι ἐντελής, καὶ ἐπὶκειται ἡ μεταμόρφωσις, καταδικάζονται νὰ ζήσωσιν ἐν ἔτος ἐπὶ πλέον εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν κατάστασιν;

Πρὶν ἐγκαταλείψωσι τὴν σκωληκοειδῆ αὐτῶν μορφήν, κινούμενα ὑπὸ θαυμασίου αἰσθητῆτος συντηρή-

λαμβάνουσι πάντας προβάλλειν, πᾶν μέτρον ἰκα-
νόν· ἀποκρίνη τὴν εὐζωίαν, τὸ μέλλον αὐτῶν. Τὰ
εὐεχέστερα ἐπεκτείνουσι τὰ ὅρια τοῦ κοιτῶνος αὐτῶν,
καὶ κατασκευάζουσιν εἶδος φωλεᾶς ὠσειδούς, διὰ νὰ
καταβῶσιν ἐν αὐτῇ ἀτάραχον ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τὸν
προσδιορισμένον λήθαργον ὑπνόν. Τινὰ μάλιστα κλεί-
ουσιν ἀσφαλῶς τὰς δύο ἄκρας τοῦ μέρους ὅπου
εἰσποῦσι νὰ ἀνὰκαυθῶσι, διὰ νὰ μὴ βλαφθῶσιν ὑπὸ
ἐνθουσίων.

Ἀροῦ γίνῃ ἡ μεταμόρφωσις αὐτῶν ἐντελής, ἀροῦ
ἐκκλήρωσι στεφάνωτά τινα, ἐπιχειροῦσι νὰ ἀνοί-
ξωσι δίοδον διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ φῶς· πολλὰ
ὅμως, ἀπαντῶντα μέρη δύστηριπτα, μένουσιν ἐντὸς
τοῦ κορμιτοῦ καὶ ἀποθνήσκουσιν ἐκεῖ ὅπου ἤχημαζον
ἐν μικροῦ.

Τὰ μακρόκερα δὲν ἔχουσιν ὅλα τὸ αὐτὸ χροῶμα·
ἄλλα μὲν εἶναι μαῦρα, ἄλλα δὲ ψαρά, ἄλλα πράσινα
καὶ ἄλλα κόκκινα· τρέφονται δὲ ἐκφυλῶντα τὰ τρυφε-
ρὰ ἄνθη, ἡ ῥοσσοῦντα τὸν χυμὸν τὸν ῥέοντα ἀπὸ τινῶν
ἐνθουσίων, τινὰ δὲ καὶ ἀποπνέουσιν εὐωδίαν γλυκυτάτην.

Πρὶν ἀποθάνωσι τὰ θήλας, ἀποθέτουσιν εἰς σχι-
μαδὰς δένδρων τὰ ὡς αὐτῶν, πολλὰ τῶν ὁποίων
κατατρώγονται ὑπὸ τῶν πτηνῶν, τῶν μυρμηκῶν καὶ
ἐλίων ζωύριων. Οὕτως ἡ φύσις, διὰ νὰ διατηρηθῇ
ἡ πρέπουσα ἰσοσταθμία μεταξὺ τῶν διαφόρων ὀργα-
νισμῶν ὄντων, λαμβάνει πρόνοιαν νὰ ἐξασφαλίζωνται τὰ
περιττὰ διὰ τοῦτου ἡ ἐκείνου τοῦ τρόπου.

ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Συνάθροισον ὅλα τὰ ἐργαστήρια τῶν Ἀθηνῶν, τῆς
Σύρας, τῶν Πατρῶν, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Μεσολογ-
ίου, ὅλης ἀνεξαίρετως τῆς Ἑλλάδος, τοποθέτησον
ἐνταῦθα ἐπὶ μεγάλης πλατείας, ἀραιῆςτον ἔπειτα τὰς θύ-
ρας καὶ τὰ παράθυρά των, στοίβασον τὸ ἐν ἐπάνω τοῦ
πύλου ὅλα τὰ ἐμπορεύματα, μεταμόρφωσον τοὺς νέους
καὶ κομποὺς ὑπηρέτας τοῦ Μαλανδρινού, τοῦ Θρόνου
καὶ τοῦ Γκινάκα εἰς γέροντας Μουτουλμάνους, βαρεῖς,
λευκοπρωτοῦς καὶ βαθυπώγωνας, ἡ εἰς Γραικοὺς
καὶ Ἀρμενίους μελαγχρικοὺς καὶ φετοφόρους, συστῶ-
σαν ὅλα ταῦτα, ἀνθρώπους καὶ πράγματα, εἰς ἐν
καὶ τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ θέλεις τότε συλλάβει ἀμυ-
δρὰν τινα ἰδέαν τῆς μεγάλης ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἀγορᾶς. Σὲ λέγω δὲ, ἐπεὶ δὲν ὁμοιάζει ἀγορᾶν, ἀλλὰ
πάντα ἐστεγασμένην. Δύνασαι νὰ περιπλανηθῇς ἐντὸς
αὐτῆς ἡμέρας ὁλοκλήρως κατὰ συνέχειαν, νὰ περι-
ερεσθῇς εἰς διάφορα μέρη, νὰ μεταβαίνῃς ἀπὸ μιᾶς
εἰς ἄλλην ὁδόν, νὰ ἀναβαίνῃς, νὰ καταβαίνῃς, καὶ νὰ
ἀπορῇς αἰωνίως ποῦ εὐρίσκεισαι. Τὸ ὕψος τῆς εἶναι
τὸν μὲ ὕψος οἰκίας τρισπόρου, τὸ δὲ φῶς εἰσδύει
ἐκθενὲς διὰ χρυστάλλων, τοὺς ὁποίους μόνη ἡ βροχὴ
ἐφρατίζει νὰ καθαρίσῃ.

Εἰς κάμμιν τῆς Κυρώπης ἀγορᾶν δὲν τέρπεται
εἰς ὅσον εἰς τὴν τοῦ Βυζαντίου. Αἱ ὁδοὶ τῆς εἶναι
στεναί, καὶ πλημμυροῦσιν αἰωνίως ἀπὸ διαβάτας.
Ὅσα βλέπεις Ὀθωμανίδας γυμνηκωμένους, συρούσας
ὑποπτερύγας τὰς κατρίνας ἐκβάδας των, ἐκεῖ πολὺ
σάρχον Αἰθιοπίδα φέρονταν βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας,

καὶ πορρωτέρω καθάσῃ πάνοπλον, παραμερίζοντα
τὸ πλῆθος διὰ νὰ διαβῇ σημαντικός τις Τοῦρκος. ἡ
πωλητὰς μονοκαλεβίων, κρεάτων ὀπτῶν, ἄρου καὶ ὀ-
δατος, διαταλπιζοντας ὑπορρίνως τὰς πραγματείας
των. Ἐν τῷ μέσῳ τοιαύτης συρρίτης συγχλόδων, πῶς
νὰ προβῶ ἐγὼ ὁ ξένος καὶ ἄπειρος περιττήτης; Συν-
έστελλον τὰς χεῖράς μου, καὶ ὠθεύμενος ἐνθεν κα-
κεῖθεν, ἐκυματιζόμεν ἐκτρενδονιζόμενος πολλάκις ὡς
σφαῖρα, ἀπὸ ταύτης εἰς ἐκείνην τὴν ἄκραν.

Τὰ ἐργαστήρια τῆς ἀγανοῦς ἐκείνης ἀγορᾶς, ἔ-
χουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐξ ὀδῶν πλατῶς, καὶ τριῶν
ἡ τεσσάρων βάθος. Οἱ ἐργαστηριάρχαι, καθήμενοι
μέ πόδας ἐσταυρωμένους ἐπὶ τῶν πρὸ αὐτοῖς παρα-
πηγμάτων, σὲ παρουσιάζουσιν τὰ ἐμπορεύματα χω-
ρίς νὰ σαλεύωσιν ἀπὸ τὸν τόπον των τὰ συιεγῇ καὶ
ἀδιάνκοπα ταῦτα παραπήγματα ὁμοιάζουσι πλατεῖαν
ἑδραν, δύο περίπου πόδας ὑψηλοτέραν τοῦ ἐδάφους,
καὶ ἐκτείνονται καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς ὁδοῦ, πρὸ τῶν
ἐργαστηρίων, ἅτινα διαχωρίζονται τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ
ἄλλου διὰ λεπτοτάτων φραγμῶν. Οἱ ἀγορασταί, κα-
θήμενοι καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων παραπηγμάτων,
παρατηροῦσι τὰς πραγματείας τὰς ὁποίας ἐκθέτει ὁ
ἐμπορος ἐπὶ τῶν γονάτων του, ὅχι γλωστοκοπῶν ὡς
Γάλλος πωλητὴς, ἀλλ' ἀνοίγων μόλις τὰ χεῖλη του
διὰ νὰ σὲ φανερώτῃ τὴν τιμὴν, καὶ νὰ προσθέσῃ ἐνίστα-
τὴν λέξιν *buono*, ἢ *καλόν*. Πολλάκις, ἐνῶ παρατη-
ρεῖς τὰ ἐμπορεύματα, ὁ πωλητὴς, εἰς εἶναι ἰθὺς ἀνθρώπος,
σὲ ἀρτίνει αἰφνιδίως, εἰσέρχεται δι' ὀπῆς εἰς παρα-
κείμενον μικρότατον διαμάτιον, πλύνεται, καὶ μετὰ
ταῦτα γονυπετεῖ καὶ προσεύχεται, χωρὶς διόλου νὰ
τὸν μέλῃ οὔτε διὰ σὲ τὸν ἀγοραστήν, οὔτε διὰ τοὺς
ἄλλους διαβάτας. Χάριν εὐαεμιᾶς, ὁποιασδήποτε
ὑποθέσεως, δὲν παραμελοῦσιν οἱ Μουτουλμάνοι τὴν
ἐκπλήρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ τούτου καθήκοντος.

Ὅσακις παρουσιασθῇ τις Φράγκος ἀγοραστής,
κινεῖται ἀμέσως τῶν παρεστῶτων ἡ περιέργεια. Ἐάν
δείξῃ μὲ τὸν δάκτυλον μανδύλιον χρυσούφαντον, σάλια
ἰνδικά, ἡ ἐμβάδας κεντημένας, αἱ κρεουργιζόμεναι
Ὀθωμανίδες, χαμηλόνουσιν μὲ προσοχὴν τὰ γυμ-
νάσια τῶν, πλησιάζουσιν διὰ νὰ περιεργασθῶσι καὶ
αὐταῖς τὸ ζητούμενον. Αἱ γυναῖκες τῶν ἀπογόνων
τοῦ Ὀσμάν, ἔχουσι πλειότεραν περιέργειαν καὶ αὐ-
τῶν τῶν θυγατέρων τῆς Ἀλβίωνος· ἐξετάζουσι μὲ
προσοχὴν ἀπερίγραπτον τὴν οὐσιογνωμίαν τοῦ ξέ-
νου, καὶ λαμβάνουσι πολλάκις εἰς χεῖρας τὰ χει-
ρόκτια ἢ τὸ βαλάντιόν σου, διὰ νὰ τὰ παρατηρήσωσι,
χωρὶς καὶ νὰ σὲ ζητήσωσι τὴν ἀδειαν. Ἐάν φορῇς
δακτυλίδιον, ἡ ἔχῃς ἄλυσιν μὲ σφραγίδας, ἀναση-
κόνουσι χωρὶς κάμμιν συστολὴν τὴν χεῖρά σου, ἡ
σύρουσιν ἀπὸ τὸ θυλάκιόν σου τὸ ὠρολόγιον. Μίαν
τῶν ἡμερῶν εὐρισκόμην εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἀ-
γορᾶς, ὅπου πωλοῦνται κεντημένα μανδύλια καὶ σάκ-
κοι (παρατηρητέον ὅτι τὰ ἐμπορεύματα τοῦ αὐτοῦ
εἶδους, πωλοῦνται εἰς τὴν αὐτὴν σειρὰν τῶν ἐργα-
στηρίων). Ἐνῶ ἡσχολούμην εἰς τὸ νὰ ἐκλέξω, Ὀθω-
μανίς τις προσελθούσα ἐκάθησεν ἀποτόμως πλησίον
μου, καὶ προσήλωσε τοὺς μεγάλους καὶ μέλανας
ὀφθαλμούς της ἐπ' ἐμέ. Ἐφόρουν κατὰ περίττασιν